DE APOSTOLICA
S. PETRI CATHEDRA
ORATIO
Habita in Vaticana Basilica
AD
CLEMENTEM XII.
PONT. OPT. MAX.

A JOANNE D'ANDREA
NOBILI ULYSSIPONENSI.

ROMAE
EX TYPOGRAPHIA VATICANA
M. DCC. XXX. V.

Superiorum Facultate.

CLEMENTI XII.

PONT. MAX.

JOANNES D'ANDREA

P. F.

Rationem hanc meam refugiebam magno nomini tuo dicare, BEATISSIME PATER, *cum*

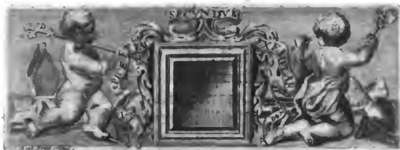
tenuitatem operis, ingeniique mei imbecillitatem intuerer: Cum vero in ea de D. Petri Cathedra sermo sit, nulli potiori jure convenire, quam Romano Pontifici judicavi. Cum enim prope infinita sint Sedis Apostolicæ ornamenta, tum illud certe maxime effulget, cum habet Pontificem Tui simillimum, qui & res omnes Religionis sanctissime administret, & humana negocia prudenter suscipiat, obeat solicite, constanter perficiat. Non est hujus loci, neque temporis immortales laudes tuas persequi, Clemens Pontifex Maxime, quarum plena est urbs Roma, plena Italia, plenus or-

bis

bis universus. Percrebuit enim ubique gentium, quam sapiens sis in cogitando, quam acutus in providendo, quam justus in judicando, quam in agendo constans, in ædificando magnificus, in opitulando liberalis, in alloquendo humanus; quam denique opportune a Deo nobis datus sis, his præsertim calamitosis temporibus, quæ sicut in Te uno Principe optimo, & Parente beneficentissimo habent, unde plurimum releventur, & convalescant, ita Te diutissime sospitem, salvumque volunt, & desiderant. Superest unum, Beatissime Pater, ut quo vultu, & animo omnes excipis,

quoque potissimum fratrem meum ad Te pari cum munusculo accedentem, cum verba faceret de Ascensione Christi Domini, excepisti, me quoque cum hac Oratione tenui quidem, atque inconcinna, sed plena certe obsequio, omnique erga Te, Sedemque Apostolicam veneratione digneris excipere, atque tueri.

ORA-

ORATIO.

Egnum eſt Chriſti Domini Romana Eccleſia, BEATISSIME PATER, Regni autem hujus Solium, & Thronus Cathedra eſt Divi Petri, quam hodierna die feſtiva commemoratione celebramus. Quoniam vero ad Romanam Fidem perfidia non habet acceſſum, Eterodoxi, qui ſe partem eſſe hujus Regni falſo credunt, inficiantur Cathedræ auctoritatem, noſque fidem illi plene adhibentes inſectantur, & repræhendunt, perinde acſi honorem, & reverentiam, quæ uni Deo, ac Domino debita eſt, homini, qui in Petri Cathedra ſedet, tribueremus. At quemadmodum Jannes, & Mambres reſtiterunt Moyſi, ita & hi reſiſtunt veri-

Cyp. lib. 3 ep. 3.

2. Tim. 3.

tati; ſed non ultra proficient: inſipientia enim eorum manifeſta erit omnibus, ſicut & illorum fuit. Nam cum Romanum Pontificem colimus, eique divina imperanti paremus, non quaſi unum de Principibus, aut Regibus terræ ſuſpicimus,
L. 2. c. 8. ſed eum cum D. Bernardo poteſtate Petrum, unctione vero Chriſtum eſſe credi-
Aug. l. 16. con. Fauſ. mus, palamque confitemur. Neque enim ſua ſunt, quæ dicit, ſed Dei, qui in Cathedra unitatis doctrinam poſuit veritatis.

Sic natura inſtitutum eſt, ut unius corporis unum ſit caput, & quod varium eſt, & multiceps, ad monſtrorum genus referatur. Deus autem, cujus perfecta ſunt opera, cum Eccleſiam conſtituit, quæ Sponſa ſua eſſet ſine ruga, & ſine macula, ita eam exornavit, & perfecit, ut cum illam inde aſpiceret, maxime dotes ejus omnes adamaret, unitatem vero tanquam pulcherrimi operis pretium com-
Can. 8. mendaret: una eſt Columba mea, perfecta mea. Hinc factum eſt, ut quicumque illam divideret, reus illico Divinæ Ma-
Opt. Mil ad Par. l. 11. jeſtatis conſtitueretur, & Schiſmaticus, & peccator eſſet, qui contra Petri Cathedram alteram collocaret. Quare enim Deus unam conſtituit, niſi ut unitas ab omnibus ſervaretur, & ne Apoſtoli ſingu-

gulas ſibi defenderent? Fundavit Joannes Eccleſiam in Oriente, fundavit in Occidente Jacobus, fundaverunt in aliis orbis partibus cæteri Apoſtoli; ſed eorum exordium ab hac unitate profectum eſt, & Primatus Petro datus, ut una Chriſti Eccleſia, & Cathedra una monſtraretur. Quam igitur inconſulte diſceſſerunt multi ab auctoritate illius Cathedræ, a qua instructi, quamque ſequuti in omnibus Apoſtoli orbem terrarum Fidei lumine illuſtrarunt! quam infeliciter privati homines deſeruerunt Thronum Religionis, cui non coronas ſolum, & imperia, ſed & internos ſenſus, animumque non ſubjicere Reges, atque Imperatores nefas eſſe putaverunt! quam injurioſe contempſerunt eam Sedem, cui ſe gentiles Philoſophi, cui ſe nationes barbaræ, ſe denique gentes extremæ ſubdiderunt! At faxit tandem aliquando Deus, ut reſipiſcant, & convertantur: nam extra hanc Eccleſiam nec Chriſtianum nomen aliquem juvat, nec Baptiſmus ſalvat, nec peccatorum remiſſio accipitur, nec vitæ æternæ felicitas invenitur. Eſt procul dubio ei, qui in Arca Noe non eſt, communi naufragio pereundum.

Cyp. libr. de unit. Eccl.

Fulg. lib. 1. c. 22.

Sed nulla eſſet ſecuritas unitatis, niſi ex promiſſis Dei eſſet quoque Cathedra Pe-

Aug. lib. 3. con. Parm.

1.Tim.3. Petri columna, & firmamentum veritatis. Unam esse contendunt Ecclesiam suam novatores, sed cum non sita sit supra firmam petram, prævalent adversus eam portæ inferi, a quibus concussam, ac labantem nituntur novis semper confessionibus fidei, veluti sustentaculis confirmare. Sed tam variæ, multiplicesque confessiones sese mutuo destruant, necesse est, cum una fides sit, simplexque veritas, quæ una Catholicorum confessione tota complexa est, semperque compræhensa. Quid enim per octodecim fere sæcula non dicam in veritate Catholica, sed ne in verbis quidem, quibus eam profitemur, immutatum est? quid unquam in rebus Fidei ausum, & tentatum; quid in doctrina morum solutum, quid vel in uno legis apice innovatum, vel relaxatum? Dicere sane possumus, & alta voce ad hanc usque diem prædicare, quod tam multis ab hinc annis affirmans gloriabatur Irenæus: quæ est ab Aposto-
Lib.3.c.3. lis traditio, & annunciata hominibus fides, pervenit usque ad nos. Ad hanc enim Ecclesiam propter potentiorem principalitatem necesse est omnem convenire Ecclesiam. Conveniant ergo Eterodoxi,

& qui